



SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Wspólne posiedzenie
Komisji Nauki, Edukacji i Sportu (31.)
oraz Komisji Samorządu Terytorialnego
i Administracji Państwowej (98.)
w dniu 19 czerwca 2013 r.

VIII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 376, druki sejmowe nr 1312, 1377 i 1377-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 8 minut 38)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Komisji Nauki, Edukacji i Sportu Kazimierz Wiatr)

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Szanowni Państwo, rozpoczynamy wspólne posiedzenie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Bardzo gorąco witam panią minister edukacji narodowej Krystynę Szumilas oraz pozostałych reprezentantów ministerstwa: pana Przemysława Krzyżanowskiego, podsekretarza stanu w MEN, panią Beatę Pawłowską, zastępcę dyrektora departamentu, panią Joannę Rozwadowską, dyrektora departamentu – rozumiem, że Departamentu Prawnego – pana Grzegorza Pochopnia, dyrektora departamentu, panią Emilię Różycką, radcę ministra, panią Annę Zakościelną, specjalistę. Witam pana Krzysztofa... Falińskiego – niestety trudno odczytać nazwisko – naczelnika wydziału w Ministerstwie Finansów, i panią Mariannę Borowską, zastępcę dyrektora departamentu w Ministerstwie Finansów.

Witam panie senator i panów senatorów.

Przedmiotem naszych dzisiejszych obrad jest ustawa o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw – dotyczy ona głównie odpłatności za przedszkola – zawarta w druku sejmowym nr 1377 oraz w druku senackim nr 376.

Prześledziłem dyskusję sejmową i wiem, że w Sejmie były zgłoszone poprawki, ale dotyczyły one pewnych szczegółów, a nie istoty tej ustawy.

Jeśli państwo pozwolą, przekażę głos pani minister i poproszę o przedstawienie tej ustawy.

Minister Edukacji Narodowej Krystyna Szumilas:

Dziękuję bardzo.

Panowie Przewodniczący! Wysokie Komisje!

To bardzo ważny projekt, który wpisuje się w pakiet prorodzinnych działań rządu i który ma doprowadzić, i doprowadzi, do rozwiązania jednego z najtrudniejszych problemów, które pojawiały się w systemie edukacji w ostatnich latach. Tak naprawdę problem ten istnieje już od roku 1990 i dotyczy sprawy upowszechnienia wychowania przedszkolnego, sprawy dostępu do edukacji przedszkolnej dla dzieci najmłodszych.

Jak państwo senatorowie wiedzą, upowszechnienie edukacji przedszkolnej dotyczyło tak naprawdę tylko jednego rocznika – dzieci sześciolletnich, które miały obowiązek uczestniczenia w edukacji przedszkolnej, przygotowując się do edukacji szkolnej. Natomiast jeszcze w 2005 r. liczba dzieci w wieku od trzech do pięciu lat korzystających z edukacji przedszkolnej wynosiła tylko 41% ich populacji, a w 2007 r. – 47%. Kroki podjęte przez parlament w 2007 r. i ustawa, która wprowadzała obowiązek przedszkolny dla dzieci sześciolletnich w 2009 r., wprowadziły prawo do edukacji przedszkolnej – a później obowiązek edukacji przedszkolnej – dla dzieci pięcioletnich. Dzisiaj mamy już dwa roczniki dzieci objętych obowiązkową edukacją przedszkolną. Są to dzieci pięcioletnie i dzieci sześciolletnie, jeżeli ich rodzice nie zdecydowali o tym, że dziecko wcześniej rozpocznie edukację szkolną. To sprawiło, że w roku 2012 ponad 70% dzieci w wieku od trzech do pięciu lat zostało objętych edukacją przedszkolną. Od 47% w 2007 r. doszliśmy do wskaźnika ponad 70% w 2012 r., ale jeszcze nie jesteśmy z tego zadowoleni. Chcemy, żeby w Polsce obowiązywały standardy europejskie, żeby grupa dzieci w wieku od trzech do pięciu lat uczestnicząca w edukacji przedszkolnej wynosiła co najmniej 90%. I stąd właśnie mamy projekt rządowej ustawy upowszechniającej edukację przedszkolną, o której to ustawie dzisiaj rozmawiamy.

Ustawa ta ma za zadanie usunięcie dwóch najistotniejszych przeszkód w upowszechnieniu edukacji przedszkolnej. Pierwszą przeszkodą jest przeszkoda finansowa dla rodziców. Opłaty za przedszkola są często bardzo wysokie, co uniemożliwia rodzicom o mniejszych dochodach korzystanie z edukacji przedszkolnej w czasie wystarczającym dla potrzeb dziecka. Dlatego w ustawie tej proponujemy, aby od 1 września 2013 r. opłaty rodziców za każdą dodatkową godzinę ponad pięć godzin bezpłatnych były nie wyższe niż 1 zł. Będzie to obowiązywało od 1 września 2013 r. i dotyczyło wszystkich dzieci uczęszczających do przedszkoli publicznych oraz innych ich form czy oddziałów przedszkolnych przy szkołach podstawowych.

Jak państwo senatorowie wiedzą, opłaty rodziców za dodatkowe godziny są bardzo różne. Są gminy, które pobierają opłatę w wysokości prawie 4 zł, są gminy, które nie pobierają odpłatności za edukację przedszkolną albo pobierają ją na przykład w wysokości 1 zł 50 gr czy 2 zł 70 gr. W skali kraju wygląda to różnie.

Ponieważ ustawowo obniżamy opłaty za dodatkowe godziny wychowania przedszkolnego, proponujemy wprowadzenie dla samorządów terytorialnych dotacji na każde

dziecko uczestniczące w wychowaniu przedszkolnym. Dotacja jest skalkulowana tak, aby pokryła ubytek w dochodach jednostek samorządu terytorialnego wynikający z obniżenia opłaty rodziców. W gminach, w których opłata jest wyższa niż 1 zł, powstanie taki ubytek w ich dochodach i dotacja im go zrekompensuje. Chcę podkreślić, że tak kalkulowaliśmy wysokość dotacji dla gmin, aby ubytek ten został pokryty. Z naszych bardzo starannych obliczeń, ale także z konsultacji z gminami, wynika, że wysokość dotacji jest taka, iż każdej gminie ten ubytek na pewno zostanie zrekompensowany. Mało tego, każda gmina otrzyma również środki – lub pozostaną jej one z dotacji – na rozwój edukacji przedszkolnej.

Drugą barierą, która powodowała, że do tej pory edukacja przedszkolna rozwijała się nie w takim tempie, w jakim byśmy chcieli – mimo że w ostatnich latach rozwój edukacji przedszkolnej był dość dynamiczny, nie osiągnęliśmy wskaźnika 90% – był brak środków finansowych w budżetach samorządów terytorialnych na tworzenie nowych miejsc edukacji przedszkolnej, na rozwijanie edukacji przedszkolnej, na doskonalenie edukacji przedszkolnej. Ta dotacja po odjęciu środków, które rekompensują samorządom obniżenie opłat, zapewnia samorządom również środki na rozwój edukacji przedszkolnej. Każda gmina w ramach tej dotacji środki takie uzyska.

Na jedno dziecko uczestniczące w edukacji przedszkolnej każda gmina otrzyma w tym roku dotację w wysokości 414 zł, bo jest to dotacja na cztery miesiące, a w przyszłym roku – 1 tysiąc 242 zł, bo będzie obejmowała już cały rok kalendarzowy. Dotacja ta będzie przyznana na dziecko bez względu na miejsce jego edukacji przedszkolnej, a więc na każde dziecko, które uczestniczy w gminie w edukacji przedszkolnej w przedszkolu publicznym lub niepublicznym, w publicznym lub niepublicznym oddziale przedszkolnym przy szkole podstawowej czy w innej, publicznej lub niepublicznej, formie wychowania przedszkolnego. Na każde takie dziecko gmina uzyska dotację.

W tym roku na tę dotację przeznaczamy 504 miliony zł z budżetu państwa, a w przyszłym roku będzie to prawie 1 miliard 600 milionów zł. W następnych latach dotacja będzie waloryzowana o wskaźnik inflacji. Środki z dotacji gmina może wykorzystać na wydatki bieżące na edukację przedszkolną – tworząc nowe miejsca lub rekompensując sobie ubytki dochodów – ale może też je przeznaczyć na polepszenie standardu edukacji przedszkolnej.

Ustawa ta wprowadza również rozwiązanie, które pozwoli przedszkolom niepublicznym, innym formom niepublicznym i oddziałom przedszkolnym przy szkołach podstawowych niepublicznych wpisać się w system przedszkoli za złotówkę. Po stronie organu prowadzącego przedszkole niepubliczne leży decyzja, czy przedszkole to będzie chciało w tym uczestniczyć, wpisać się w ten system. Przedstawiliśmy to już na poziomie Sejmu, którego Komisja Edukacji, Nauki i Młodzieży zaproponowała, aby gmina dokonywała wyboru przedszkoli wpisujących się w system za złotówkę w drodze konkursu, co zostało dokładnie opisane w ustawie.

Co jeszcze jest ważne? Otóż ustawa wprowadza prawo dziecka czteroletniego do wychowania przedszkolnego od 1 września 2015 r. i prawo dziecka trzyletniego do wy-

chowania przedszkolnego od 1 września 2017 r. To prawo dziecka trzyletniego i czteroletniego do wychowania przedszkolnego nie oznacza jednak przymusu czy obowiązku uczestniczenia dziecka trzyletniego lub czteroletniego w wychowaniu przedszkolnym, ale zapewnia komfort rodzicom, którzy będą mieli gwarancję, że jeżeli zgłoszą swoje dziecko do wychowania przedszkolnego, to gmina musi mu to wychowanie przedszkolne zapewnić. Każdy rodzic, który będzie chciał umieścić czteroletnie dziecko w wychowaniu przedszkolnym, od 1 września 2015 r. będzie miał to zagwarantowane. Po 2017 r. będzie to dotyczyło już wszystkich dzieci.

Pozostawiamy w ustawie możliwość przyjęcia do przedszkola dzieci w wieku dwu i pół lat. To było w poprzedniej ustawie i tutaj też jest wpisane.

Ponadto ustawa reguluje różne sprawy, porządkuje pewne przepisy, na przykład umożliwi prowadzenie wczesnego wspomaganie w innych formach wychowania przedszkolnego. Do tej pory to wczesne wspomaganie dziecka można było prowadzić tylko i wyłącznie w przedszkolach, teraz wprowadzamy je w innych formach wychowania przedszkolnego.

Chcę jeszcze przekazać ważną, jak sądzę, informację, że wychowanie przedszkolne wspiera nie tylko ta ustawa. Po przyjęciu tej ustawy przez Senat – mam nadzieję, że stanie się to bardzo szybko – samorządy już od 1 września będą mogły uzyskiwać dotację z budżetu państwa, ale wraz z ministrem rozwoju regionalnego wprowadziliśmy też nowy program. Około 50 milionów euro, czyli 200 milionów zł, z projektów systemowych, które były prowadzone przez ministra edukacji narodowej, przesunęliśmy do regionów, do projektów prowadzonych przez marszałków, żeby wykorzystać te pieniądze na dostosowanie oddziałów przedszkolnych przy szkołach podstawowych do wymogów przedszkoli, żeby podnieść standard oddziałów przedszkolnych.

W pierwszej kolejności o środki te będą mogły się starać gminy, w których wychowanie przedszkolne jest realizowane tylko w oddziałach przedszkolnych przy szkołach podstawowych, albo gminy, w których to uprzedyskolenienie jest na najniższym poziomie. Środki te gminy będą mogły pozyskać bardzo łatwo, bez wkładu własnego, i będą one wydatkowane na podstawie ryczałtów. Określiśmy, że mogą one być wydane na przykład na dostosowanie przedszkolnych kuchni i łazienek, podniesienie standardu wyposażenia, remont pomieszczeń, w których są oddziały przedszkolne. To, że środki te będą mogły być wykorzystywane przez gminy bez wkładu własnego, jest bardzo ważne zwłaszcza w wypadku biednych samorządów wiejskich.

To może tyle na temat tej ustawy. Na dalsze pytania odpowiemy – ja lub pan minister Krzyżanowski – w trakcie dyskusji. Mam tylko prośbę, żeby przyjąć tę ustawę jak najszybciej, ponieważ chcemy też szybko przyjąć rozporządzenie dotacyjne, aby pod koniec września można było przekazać pierwsze środki do samorządów terytorialnych.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Bardzo dziękuję, Pani Minister.

Dziękuję szczególnie za wypowiedź, że prawo dziecka do wychowania przedszkolnego nie oznacza przymusu. To jest ważne. Muszę jednak powiedzieć, że kiedy pani

minister mówiła o standardach europejskich, o tym, że co najmniej 90% dzieci uczęszcza do przedszkola, to wydało mi się, iż dzieje się tu coś niedobrego, ponieważ znam wiele opracowań, które mówią, że wartość wychowania domowego jest niezaprzeczalna. No i powstaje pytanie, czy...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

No tak, Panie Senatorze. Jeżeli rodzina jest największą patologią naszego społeczeństwa... To zależy od domu. Zakładam, że dobrych rodzin mamy więcej niż 10% i moglibyśmy sobie pozwolić, żeby więcej niż 10% dzieci nie uczęszczało do przedszkola, bo to ma wiele zalet. Oczywiście nie zmienia to faktu, że te miejsca i ta pomoc jest jak najbardziej potrzebna i mile widziana. To pozostaje poza wszelką dyskusją. Myślę, że sytuacja ta to wynik bądź pewnej mody, nie najmądrzejszej, bądź przymusu pracy. Zachodzą tu pewne zmiany cywilizacyjne, ale ja się nimi nie zachwycam.

Prosiłbym o zabranie głosu panią legislator, bo mamy tu sprawozdanie, w którym zostały zaproponowane poprawki. Bardzo proszę.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Danuta Drypa:

Panowie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Biuro Legislacyjne ma trzy uwagi do przedmiotowej ustawy. Uwagi te wraz z propozycjami poprawek mają na celu doprecyzowanie jej przepisów.

Uwaga pierwsza dotyczy art. 1 pkt 5 i zawartego w nim art. 14a ust. 2, w którym wskazano, że sieć publicznych przedszkoli, wraz z publicznymi przedszkolami i publicznymi innymi formami wychowania przedszkolnego... może nie będę cytowała całego tego przepisu – powinna zapewniać dzieciom w wieku od trzech do sześciu lat, zamieszkałym na obszarze gminy, możliwość korzystania z wychowania przedszkolnego. Chodzi tutaj o użycie sformułowania „powinna zapewniać”. Przeczytałem też drugi przepis, którego również tego rodzaju uwaga będzie dotyczyła, i powiem, o co tutaj chodzi. W drugim przepisie, w art. 14d ust. 1, zawartym w art. 1 pkt 7 wskazano, że na dofinansowanie zadań w zakresie wychowania przedszkolnego gmina otrzymuje z budżetu państwa dotację celową, która może być wykorzystywana wyłącznie na dofinansowanie wydatków bieżących związanych z realizacją tych zadań. Moja uwaga polega na tym, że zgodnie z tak zwanymi dobrymi praktykami legislacyjnymi w wypadku formułowania przepisów o charakterze obligatoryjnym, czyli takim, z jakim mamy do czynienia w tych dwóch wypadkach, nie należy posługiwać się czasownikami modalnymi. W związku z tym proponujemy, by wyrazy „powinna zapewniać” zostały zastąpione wyrazem „zapewnia”, a wyrazy „może być” wyrazem „jest”.

Uwaga druga dotyczy terminologii, jaką posługuje się ustawa, ponieważ zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy o systemie oświaty system ten obejmuje przedszkola, w tym z oddziałami integracyjnymi, przedszkola specjalne oraz inne formy wychowania przedszkolnego. W zakresie pojęcia „inne formy wychowania przedszkolnego” ustawodawca

nie w każdym przepisie posługuje się pełną formą tego określenia i dlatego propozycje poprawek mają na celu zastosowanie pełnej formy.

Uwaga trzecia dotyczy art. 5 ust. 3. Przepis ten brzmi: lokal, w którym jest prowadzone przedszkole, utworzony zgodnie z określonymi przepisami, znajdujący się w użytkowanym budynku istniejącym lub jego części itd. Według opinii biura określenie, że jest to istniejący budynek, jest zbędne. Ten budynek już po prostu musi być. Co prawda w prawie budowlanym używa się określenia „istniejący budynek”, ale w wypadku definiowania pojęcia „remont” i „przebudowa”, czyli jest to odniesienie mówiące, że remont odbywa się w budynku, który już istnieje, ale tutaj wydaje się, że jeżeli przedszkole ma być prowadzone, to w budynku, który już jest. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Dziękuję bardzo.

Państwo Senatorowie, chciałbym zapytać, czy propozycje poprawek Biura Legislacyjnego są na tyle jasne, że wiemy, o co chodzi. Zgodnie ze zwyczajem ja je zgłoszę i będziemy nad nimi głosować. Rozumiem, że są to trzy poprawki: pierwsze dwie są podobnej natury, a trzecia jest trochę inna, ale ustalimy jeszcze, jaki będzie tryb głosowania.

Nie ma pytań do pani legislator? Ale pytania do ministerstwa będą?

Bardzo proszę, pan senator Hodorowicz.

Senator Stanisław Hodorowicz:

Przepraszam bardzo, może nie zrozumiałem dokładnie tego, co była uprzejma powiedzieć pani legislator. W poprawce drugiej, dotyczącej art. 1 pkt 7, wyrazy „może być” zastępuje się wyrazem „jest”. Według mnie między „może być” a „jest” istnieje zasadnicza różnica. Nie wiem, jak zastąpienie wyrazów „może być” wyrazem „jest” zmienia sytuację w całym artykule.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Danuta Drypa:

Uwaga ta dotyczy art. 1 pkt 7 i zawartego w nim art. 14d ust. 1. Przepis ten mówi, że dotacja celowa z budżetu państwa może być wykorzystana wyłącznie na dofinansowanie wydatków bieżących, czyli nie ma tutaj innego wyjścia, ona musi być wykorzystana tylko i wyłącznie na dofinansowanie wydatków bieżących. Użycie zwrotu „może być” nie jest tu właściwe, bardziej odpowiednie jest użycie wyrazu „jest”.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Pan senator Wach. Bardzo proszę.

Senator Piotr Wach:

Dziękuję.

Zgadzałem się z uwagami Biura Legislacyjnego, chciałbym powiedzieć, że mają one jednak charakter doprecyzowujący i redakcyjny. Zważywszy, że celowe jest jak

najszybsze wejście w życie tej ustawy, aby zapewnić jej funkcjonowanie od okresu powakacyjnego, zgłaszam wniosek o jej przyjęcie bez poprawek. Uwagi biura są wprawdzie właściwe, ale drugorzędne w stosunku do treści ustawy.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Rozumiem, że zgodnie z regulaminem obowiązuje nas podobny tryb postępowania jak w wypadku posiedzenia Senatu. W związku z tym, jeżeli pan senator zgłosił wniosek i my go przegłosujemy, to nie zajmujemy się poprawkami. Zachodzi jednak niebezpieczeństwo, że gdyby na forum Senatu wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek upadł, to my nie będziemy mieć poprawek. Ale to jest tylko moja uwaga, bo jakby...

(Głos z sali: Poprawki mogą być zgłoszone podczas debaty.)

Mogą być zgłoszone podczas debaty i wtedy komisja znowu musiałaby się nimi zająć.

Proszę państwa, jeżeli pan senator Wach podtrzymuje swój wniosek...

Senator Piotr Wach:

Ja nie mam nic przeciw dyskusji, uważam, że zawsze można sprawę przedyskutować w szczegółach. Niemniej jednak podtrzymuję wniosek.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Mamy dwie możliwości: albo pan senator podtrzymuje wniosek, my go przegłosujemy i kończymy posiedzenie...

(Senator Piotr Wach: Podtrzymuję wniosek.)

...albo mamy jeszcze pytania do ministerstwa i dyskutujemy nad poprawkami.

Pan senator podtrzymał wniosek pomimo moich prób zachęcenia do wykorzystania naszego czasu...

(Głos z sali: Pan senator Matusiewicz.)

Pan senator Matusiewicz w sprawie formalnej.

Senator Andrzej Matusiewicz:

Ja w sprawie wniosku pana senatora Wacha. Chcę przypomnieć, że obowiązują nas zasady przyzwoitej legislacji – jest to zasada zawarta w art. 2 konstytucji – a poprawki legislatora są jak najbardziej słuszne.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

W takiej sytuacji poprosiłbym pana ministra, żeby powiedział, jaki jest kalendarz prac nad ustawą. Czy to, że Senat zgłosi poprawki, w istotny sposób utrudni wejście w życie tej ustawy? Pytanie jest chyba zasadne, prawda?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej Przemysław Krzyżanowski:

Oczywiście zależy nam na tym, żeby jak najszybciej uchwalić tę ustawę. Jest to bardzo ważne. Uważamy, że zgłoszone tu poprawki nie wpływają zbytnio na merytorykę przepisów, które stosujemy w tej ustawie, prosilibyśmy więc, by poprawek tych nie uwzględniać.

Ale szczegółowo wypowie się na ten temat pani Rozwadowska, dyrektor Departamentu Prawnego MEN. Proszę bardzo.

Dyrektor Departamentu Prawnego w Ministerstwie Edukacji Narodowej Joanna Rozwadowska-Skrzeczyńska:

Chciałabym tylko powiedzieć, że poprawki mają charakter wybitnie doprecyzowujący przepisy. Oczywiście podzielimy opinię, że przynajmniej niektóre wskazane tu przepisy można by jeszcze doprecyzować, ale poprawki te nie wpływają na rozwiązania merytoryczne w tej ustawie. Mało tego, sprawy, które zostały zauważone przez Biuro Legislacyjne, dotyczą przepisów istniejących i te, nazwijmy to, nieścisłości w przepisach nie stwarzają najmniejszych problemów interpretacyjnych na gruncie obecnej ustawy. Poprawki te z pewnością wykorzystamy przy kolejnej nowelizacji, która jest projektowana. Są już bardzo zaawansowane prace nad ustawą, która będzie realizowała orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, jeżeli idzie o rekrutację w systemie oświaty, i wówczas poprawki te z pewnością zostaną wykorzystane. Z naszego punktu widzenia jedna z tych poprawek mogłaby być ewentualnie dyskusyjna, ale nie wiem, czy należy to w tej chwili analizować. Bardzo za nie dziękujemy, wykorzystamy je w kolejnych pracach legislacyjnych. W tym momencie realizujemy cel nadrzędny, a o poprawkach, jeśli można, będziemy pamiętać w przyszłości.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Prosiłbym jednak o wyjaśnienie dwóch spraw. Po pierwsze, pojawił się nowy wątek, że te poprawki wykraczają poza obecną nowelizację i, zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, Senat nie powinien się nimi zajmować, proszę więc to sprecyzować.

Po drugie, moje pytanie było bardzo precyzyjne, chodziło mi o kalendarz wejścia w życie tej ustawy. Wiemy, że ministerstwo chce – bo tak jest zawsze – żeby weszła ona w życie jak najszybciej. Ale jaki naprawdę jest kalendarz? Ponieważ jest wniosek formalny, chcę, byśmy nad nim głosowali, ale żeby to zrobić, musimy mieć wiedzę, czy rzeczywiście konieczny jest aż taki pośpiech.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej Przemysław Krzyżanowski:

Szanowni Państwo, rozwiązania, które proponujemy w tej ustawie, wchodzi w życie 1 września 2013 r. Rozwiązania, które zaproponowaliśmy między innymi w art. 12, dotyczą na szczęście ułatwienia wprowadzenia

tej ustawy przez jednostki samorządu terytorialnego: dajemy im jeszcze rok – do roku 2014 – żeby rady miejskie ewentualnie poprawiły swoje uchwały dotyczące opłat. Ustawa wchodzi w życie i musi obowiązywać – tego dotyczy nasza ogromna prośba – 1 września 2013 r., bo dzięki temu rodzice będą już wnosili opłaty w wysokości, o której tu mówimy.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Rozumiem, że gdyby nawet ta ustawa wróciła do Sejmu, to pan prezydent byłby w stanie ją podpisać jeszcze w lipcu. Myślmy jednak także o tym, że trzeba jeszcze pewne rzeczy przeliczyć, przekazać, i na te działania techniczne jest nie za wiele czasu, bo zostaje sierpień i może pół lipca, nie wiemy tego. Proponuję...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

To jest czas wakacyjny.

Poddam w tej chwili pod głosowanie wniosek pana senatora Wacha. Dziękuję za cierpliwość, ale wydaje mi się, że informacje, które usłyszeliśmy przed tym głosowaniem, też nie są obojętne. Rozumiem, że jest tu wyrozumiałość dla tego sposobu postępowania.

Przystępujemy do głosowania, tak?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej Przemysław Krzyżanowski:

Jeśli można, dodam jeszcze, że oczywiście jest z tym związane rozporządzenie dotacyjne, które musi przejść całą procedurę i to rozporządzenie – akt wykonawczy do tej ustawy – musi być na stosowny moment przygotowane. Dziękuję serdecznie.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Rozporządzenie można przygotowywać, bo tu nie ma powodów, żeby...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Jasne.

Proszę państwa, poddam pod głosowanie wniosek pana senatora Wacha, aby przyjąć tę ustawę bez poprawek.

Kto jest za takim wnioskiem? Proszę o podniesienie ręki. (11)

Kto jest przeciw? (5)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Informuję, że wniosek o przyjęcie tej ustawy bez poprawek został przyjęty. 11 senatorów głosowało za, 5 – przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu.

Pozostaje nam wyznaczyć sprawozdawcę. Czy możemy prosić, by został nim pan senator Wach? Czy jest zgoda? Jest.

Proszę państwa, pozostaje mi tylko podziękować panu ministrowi i...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę?

(Głos z sali: Nie możemy zadać pytań?)

Możemy.

(Głos z sali: Ale nie zgłaszaliście się, nikt pytań nie zgłaszał. Był na to czas.)

(Głos z sali: Wobec jakich poprawek?)

(Głos z sali: Nie, no zamykamy posiedzenie.)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Nie ma przeszkód, żeby zadawać pytania teraz, ale wydaje się, że równie dobrze możemy to zrobić na posiedzeniu Senatu. Tak może byłoby zręcznie. Rozumiem, że na tym posiedzeniu będzie pan minister? Czy pani minister?

(Głos z sali: Będzie pani minister.)

Będzie pani minister, myślę więc, że i odpowiedzi będą może bardziej...

Czy są jeszcze jakieś wnioski?

Proszę państwa, chciałbym podziękować panu ministrowi i przedstawicielom ministerstwa oraz paniom senator i panom senatorom za udział w posiedzeniu komisji.

Zamykam wspólne posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz komisji Nauki, Edukacji i Sportu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 9 minut 11)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii